

இந்திய சினிமா நடு ஆண்டை கடந்திருப்பது மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிற செய்தியாக இருந்தாலும், இந்த நடு ஆண்டுகளில் இந்திய சமீகம், குறிப்பாக தமிழ் சமீகம் கொஞ்சம் கட்ட சினிமாவை புரிந்துக் கொள்ளவில்லையே என்கிற ஆதங்கமும் இருக்கவே செய்கிறது. சினிமா எடுப்பவர்கள் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? சினிமாவில் நடிப்பவர்கள், இயக்குபவர்கள் உள்ளிட்ட வகை சில கலைஞர்கள் மட்டுமே பொருளாதார ரீதியில் வளர்ந்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். போகட்டும். பிரச்சனை அதுவல்ல இப்போது. இந்த நடு நூண்டுகால சினிமாவை நாம் ஏன் கொண்டாட வேண்டாம். சமீகத்திற்கு இதுவரை கொஞ்சமும் பயன்படாத வகையில் தான் இந்தியாவில் சினிமா உருவாகி கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், சமீகத்தை சீரழிப்பதிலும் சினிமா முக்கிய பங்கு வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பல கொலைகளை செய்த ஒருவன், குறிப்பிட்ட சினிமாவின் பெயரை சொல்லி இந்த படத்தை பார்த்து தான் நான் கொலை செய்தேன், இந்த படமே என்னை இப்படி கொலை செய்த துண்டியது என்று அறிக்கை விட்ட சங்கதியெல்லாம் நடந்த நாடானதே இது.

தமிழக அரசு இப்போது, இந்திய சினிமாவின் நடு நூண்டை கொண்டாட பத்து கோடி ரூபாயை கொடுத்து இருக்கிறது. இது யாருடைய பணம்? படிப்புக வசதியின்றி, அடிப்படை வசதிகள் கட்ட இல்லாத எத்தனையோ கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு, அல்லது மக்களின் சுகாதார மமே பாட்பிற்கு, ஒரு நகர, கிராமத்தின் உட்புற கட்டமைப்புக்கு இந்த பணத்தை செலவிட்டு இருக்கலாம். சினிமாவில் இருப்பவர்களுக்கு பணத்திற்கு என்ன பிரச்சனை? சினிமாவின் மலம் கோடிகள் சம்பாதித்தவர்கள், சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், இதற்கான செலவை பகிர்ந்துக் கொண்டால் என்ன? மக்களின் வரிப்பணத்தை, ஏதோ சிலரின் களேககைக்காக அரசு இப்படி வாரி வழங்குவது எந்த வகையில் நியாயம்.

சரி, இந்திய சினிமாவின் நடு நூண்டை கொண்டாடவது என்று முடிவெடுத்து விட்ட பின்னர் அதை எப்படி உருப்படியாக கொண்டாடவதே என்றாவது சிந்தித்தார்களா? தொடர்ச்சியாக சென்னையை மூழ்குவதும் திரையிடப்படும் படங்களில் எல்லாமும், சினிமாவின் உன்னத்ததை, தமிழர்களின் பண்பாட்டை எந்தவிதத்திலும் பிரதிபலிக்காத, வெறும் களேககையை கொண்டாடும் படங்கள். இந்த படங்களை திரையிட்டு, நாம் எப்படி நடு வரூடத்தை கொண்டாடவது. இப்படியான படங்கள் தான் இந்த நடு வரூடத்தில் வந்திருக்கிறது என்றால், நாம் கிச்சப்பட வேண்டாமா என்று நான்

கடே கவில்லை? ஆனால் உண்மையாகவே தற்போது திரையிடப்படும் இந்தப் படங்களையும் தாண்டி, தமிழ் சினிமாவில் நிறுங்கக் கணக்கான அற்புதமான படங்களும் வளையத் திரைக்கிரகம். அமெரிக்காவில் இருந்து கமேராவின பாகங்களை விற்க வந்த எல்லிஸ். ஆர். டங்கன் தமிழ் திரைப்படங்களுக்கு ஒரு புதிய வடிவத்தைக் கொடுத்தார். எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி போன்றவர்களின் படங்களை திரையிடுவதை ஆதரிக்கும் வளையில், சிபிபர்ஸ்டார் (ரஜினிகாந்த் அல்ல) தியாகராஜ பாகவதர் தான், P.U. சின்னப்பா போன்றவர்களை நாம மறந்ததையும் நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுப் படுத்த விரும்புகிறேன். எம்.ஜி.ஆர் படத்தை திரையிட முன்மையும்தோது, தமிழ் சினிமாவின் முகத்தை மாற்றியமைத்த எல்லிஸ். ஆர். டங்கன் இயக்கிய மந்திரிகுமாரி திரைப்படத்தையாவது திரையிடும் இருக்கலாமே. அல்லது நாவலில் இருந்து சினிமாவாக மலர்ந்து மலகைகள் என பரிசீலித்து இருக்கலாமே. ஏன் இந்த படங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலஞ்சூர் இந்த படங்களில் பங்காற்றி இருப்பதாலா?

வறும் நடிகர்களை கொண்டாடும் படமல்ல, நிறாண்டுக் கொண்டாட்டம். இந்த நிறாண்டை சினிமா கடந்து வர முக்கிய காரணம், சினிமாவில் ஆளுமை செலுத்திய இயக்குனர்கள். அதில் முக்கியமானவர் கே. ராமநாத். ஒரு வளநாட்டு இலக்கியத்தை தமிழில் "ஏழை படும் பாடு" என்கிற திரைப்படமாக எடுத்தார். இன்று வரை தமிழில் அப்படியான திரைப்பட முயற்சி உருவாகவே இல்லை. ராமநாத்தின் ஏதாவது ஒரு திரைப்படத்தை திரையிடுவதில் இங்கே என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது? வறும் பாடல்களால் நிறைந்த தமிழ் திரைப்படங்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட பாடல்களே இல்லாமல், ஜப்பானிய சினிமா பாணியில் வீணை எஸ். பாலசந்தர் இயக்கிய "அந்த நாள்" திரைப்படம் எத்தனை முக்கியமான திரைப்படம். ஒரு பொம்மையை வைத்து முற்றிலும் வித்தியாசமான காலத்தில் அவர் இயக்கிய பொம்மை திரைப்படத்தையாவது திரையிடும் இருக்கலாமே. பி.ஆர். ரகுநாத் இயக்கிய திரைப்படங்கள், பி.ஆர். பந்துலுவின் முக்கியமான படமும், தமிழர்களின் சூதந் திரைப்படோட்ட பங்கை விளக்கும் ஒரு வீரனின் கதையுமான "கப்பலோட்டிய தமிழன்" திரைப்படம் எல்லாம் எங்கே போனது. ஒரு தலையெழுந்திருக்க சிவாஜிக் சமமாக வசனம் பேசினபடித்த, கண்ணகி திரைப்படம் ஏன் காணாமல் போனது. ஆயிரம் தலை வாங்கிய அப்பிர்வ சிகாமணி என்று மிக நீளமான தலைப்பில் வளையத் திரைப்படமேலாம் என்ன ஆனது? தவிர முதல் சகலகலா வல்லியான பாணுமதியின் சண்டிராணி படம் என்ன ஆயிற்று. பி.ஆர். ராஜகுமாரி, பி. எ. மதுரம், ஜீ வரத்தினம் இன்னும் பல திறமையான நடிகர்களை இந்த தமிழ் சினிமா நினைவுக்கூறப்படாதோகிறது என்று எனக்கு தெரியவில்லை.

எம்.ஜி.ஆர், சிவாஜி, ரஜினி, கமல், அஜித், விஜய் மட்டும் தமிழ் சினிமாவின் துணைகள் இல்லையே. இவர்களுக்கு முன்னர் பல போட்டிக் கொடுத்த அருமையான பாத்தியில் தானே இவர்கள் பயணம் செய்கிறார்கள். இவர்களை சமீபம் படுத்திய இயக்குனர்களை ஏன் தமிழ் திரையுலகம் மறந்துப் போனது. தமிழ் நாடும் திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள் சங்கம் ஏன் இதில் தலையிடும் நிகழ்வை சமீபம் படுத்தக் கட்டாது?

ஆயிரம் விமர்சனங்கள் இருந்தாலும், கலஞ்சூர் கருணாநிதி தமிழ் சினிமாவிற்கு அளித்த

Written by - B. லனின் .

Thursday, 19 September 2013 19:51 - Last Updated Friday, 20 September 2013 05:24

பங்கை யாராவது மறந்துவிட முடியுமா? இந்த தியாவின் மற்ற மாநிலங்களில் அவரவர் மொழிப் படங்களாக மாநில விருது வழங்கப்பட்டிருக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், தமிழ்நாட்டில் திரைப்படங்களாக மாநில விருது வழங்கப்படவே இல்லை. அதை கருணாநிதிதான் தொடங்கிவைத்தார். நான், பாலுமகநே திர உள்ளிட்டவர்கள், விருதுத் தொகையை அதிகரித்துக் கொடுக்க சொன்னபோது அதை உடனே அதிகரித்து கொடுக்கவும் செய்தார். தவிர, உலகில் இந்த வயதிலும் பனோ பிடித்து எழுதும், அதுவும் யார் கேட்டாலும் சினிமா என்றால், தன்னையே மறந்து அதில் மிழ்கிப் போகும், ஒரு கலஞ்சன் இந்த சினிமாவிற்கு அளித்த கொடையை ஏன் தமிழ் சினிமா மறந்துப் போனது. சிவாஜி கணேசன் என்கிற ஆளுமையை அடையாளம் காண வைத்து, தமிழர்களின் புகழ் தறிவை உசுப்பிவிட்ட, திராவிட இயக்கத்தின் தொடக்க கால காவியமான "பராசக்தி", திரைப்படம் எங்கே போனது? வீர வசனங்களாகப் பெரிப்போன கண்ணாம்பாளையை நிலைநிறுத்திய "மனோகரா" என்ன ஆனது. கலஞ்சரின் எத்தனையோ படங்களில் எத்தையாவது ஒன்றையாவது திரையிடும் இரக்கலாம். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டும், தொடர்ந்து இந்த வயதிலும், திரைத்துறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கலஞ்சனாகவாவது கருணாநிதியை இந்த தமிழ் திரையுலகம் கொண்டாடியிருக்கலாம். கருணாநிதி ஆட்சியில் இருந்தபோது, அவரை கொண்டாடியா கட்டம் ஏன் இதைப் பற்றி பச்சேவில்லை. கலஞ்சரின் மில்மே சினிமாவில் பெரிய இடத்தைப் பிடித்த வித்தக கவிஞர் என்கிற பா.விஜய் இந்த நேரம் எங்கே போனார்? அப்துல் ரகுமான், வரைமுத்து, என்று ஒரு பெரிய பட்டாளமே கலஞ்சரால் தான் இங்கே நிலையான இடத்தை அடைந்தது. கலஞ்சரின் படத்தை திரையிடாதது கண்டு ஏன் இவர்கள் வெகுண்டெழவில்லை என்று நான் கேட்கவில்லை!!

இந்த சினிமாக்காரர்கள் அழகைக் காவிட்டாலும், ஒரு தயாரிப்பாளராக, வசனகர்த்தாவாக, பாடல் ஆசிரியராக இந்த திய சினிமாவின் இந்த நிறாண்டுக்கொண்டாட்டத்தில் கலந்துக் கொள்ளும், எல்லா உரிமையும், தகுதியும் கலஞ்சர் கருணாநிதிக்கு இருக்கிறது. நிச்சயம் கலஞ்சர் இந்த நிறாண்டுக்கொண்டாட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டு தமிழ் திரையுலகின் முகத்திரையை கிழிக்க வேண்டும். என்று நான் கேட்கவில்லை!!

கலஞ்சரைத் தாண்டியும், திராவிட இயக்கத்தின் ஆணிவரே அறிஞர் அண்ணாவின் படங்கள் என்ன ஆனது? நல்லதம்பி படம் பற்றி இங்கே யாராகவாவது தெரியுமா? புகழ் தறிவை வளர்த்ததாக சொல்லப்படும் அண்ணாவின் படங்களாகக் இந்த நிலையா? எனில் அண்ணா நாமம் எங்கே வாழ்வது? இன்னொரு முக்கியமான கலஞ்சனான வீ.கே. ராமசாமி பி.ஆர்.மகாலிங்கம் எங்கே போனார்கள்? ஏன் தமிழ் சினிமா சரித்திரம் மறந்துபோனது? ரத்தினக் குமார் என்கிற படம் பற்றிய குறிப்புகளாவது இங்கே இருக்கிறதா? என்று நான் உங்களையே கேட்கவில்லை. எனக்குள் எய்யேயோசித்துப் பார்க்கிறேன்.

தமிழ்நாடு திரைப்பட தயாரிப்பாளர் சங்கம், நிறாண்டுக்கொண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, உடன்படியாக தமிழ் சினிமா பற்றிய ஒரு கண்காட்சியை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மறக்கப்பட்ட எல்லா கலஞ்சர்களையும் (நடிகர்கள், இயக்குனர்கள்,

